

[Boeck-Hansen.]

jeg ganske enig i. Derimod er jeg ikke saa ganske enig i den Betragtning, der visse Steder synes at gøre sig gældende, at det er billigere at befordre Folk med et Tog, der standser hvert Øjeblik, end med et gennemgaaende Tog. Det er en stor Fejltagelse. Hvis der er tilstrækkeligt stort Publikum til nogenlunde at fylde et gennemgaaende Tog, er det langt langt billigere at befordre det paa den Maade. Skal Rejsehastigheden nedsættes, kan man gøre det ved at køre langsommere, de gennemgaaende Tog maa det absolut være billigere at køre med. Derfor er i hvert Fald jeg i nogen Grad Modstander af at give en Bemyndigelse til en Forhøjelse af Priserne paa Hurtigtogsbilletterne. Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til, det kan ikke være Hurtigtogene, der skal have et særligt Tillæg.

At Togene standser ved Stationerne, maa man naturligvis finde sig i. Det er værre, at de standser uden for Stationerne. Det synes efterhaanden at være et Særkende for de Eksprestog, der er blevet tilbage, at de standser ikke ved Stationerne, men umiddelbart uden for dem. Det kan kun være en Fordyrelse af Driften.

Jeg maa bøje mig for, hvad Trafikchefen engang sagde under en Diskussion om Trafikkommissionens Arbejde, at man kunde ikke lave nogen Trafikplan for Danmark. Nej, det synes jo at være saadan, at det kan man ikke, og naar selve Trafikchefen siger det, maa det vel være rigtigt. Jeg maa erkende, at en Køreplan har man dog, men det synes, som om man skammer sig ved at have denne Køreplan, idet det er saa godt som umuligt at faa fat i den; i hvert Tilfælde oppe i Nordjylland har det været udelukket at faa fat i denne Køreplan uden at gøre sig ganske særlige Anstrengelser. Der er jo dette Løfte om, at Køreplanen vil blive ændret til den 15. Juni, men det har ikke stor Værdi for ham, der f. Eks. skal rejse den 10. Juni og skal tilrettelægge sin Rejse ud fra dette. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, hvordan man bærer sig ad med at lægge en Rejse til Rette, naar man ingen Køreplan kan faa. En saadan Ting kan dog ikke have noget med vore Brændselsvanskeligheder at gøre.

Med Hensyn til Rutebilerne staar der rent ud i den Køreplan, man altsaa kan luske sig til, at om dem vil man ingenting sige. Man kan heller ikke faa noget at vide paa Jernbanestationerne, det maa man henvende sig til Rutebilstationerne om, selv om det er Statsbanernes Rutebiler,

man spørger om. Dette forekommer mig underligt. Men har man endelig faaet lidt at vide, opdager man undertiden eller adskillige Gange, at Rutebilen gaar paa omtrent samme Tid som det Tog, der gaar parallelt med Rutebilen. Det er i Virkeligheden noget overraskende, og det kunde være, man skulde overveje, om det netop er de Bilruter, der skal opretholdes, eller om ikke andre havde større Betydning for Trafikken, idet de ikke kan afløses af Banen.

Man tænker undertiden paa, om det er rigtigt at lade Motorskibet, der nu gaar fra Kalundborg til Aarhus, vedblivende gaa, eller om man ikke skulde søge i Stedet at indsætte et Dampskib, saaledes at den meget kostbare Olie — og det maa ikke være Smaating —, der anvendes af de Motorskibe, kunde blive til Gavn for Motorvogne eller lignende.

I øvrigt vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, der er Minister ikke alene for Jernbanerne, men ogsaa for Postvæsenet — Post- og Befordringsvæsenet hed det i gamle Dage — og i det hele taget for alle offentlige Arbejder, om der ikke kunde tilvejebringes et bedre Samarbejde mellem de forskellige Trafikmidler, Jernbaner, Rutebiler og Dampere, saaledes at der kom lidt bedre Korrespondance. I saa vanskelige Tider som dem, vi er inde i, er det af endnu større Betydning end til Hverdag, at der er en vis Korrespondance mellem de forskellige Trafikmidler. Som Minister bl. a. for Postvæsenet kunde den højtærede Trafikminister utvivlsomt gøre sin store Indflydelse gældende ogsaa med Hensyn til de andre Befordringsmidler og derved prøve paa at gennemføre et noget bedre Samarbejde end det, der er i Øjeblikket. F. Eks. vilde det være udmærket, om man inden for Trafikministeriet havde en Mand, der vovede at gaa i Gang med en Trafikplan.

Med Hensyn til Nærtrafikken skal jeg ikke paa nogen Maade blande mig i det Spørgsmaal. Jeg synes, det kunde være meget rigtigt, om de Mennesker, der skal til og fra deres Forretning, ikke fik en forøget Udgift. Nu ved jeg ikke, om det alene skulde gælde København, men det kommer det nok til, for vi i Provinsen er ikke overraskede over, at de i København bliver noget forkælede — det har de maaske ogsaa Krav paa. Men naar man nu skulde gøre noget for dem, der skal rejse til og fra deres Forretning, var det saa ikke rigtigt, om man gjorde noget for dem, hvis Forretning netop bestaar i at rejse med Banerne, jeg tænker paa de Handelsrejsende, der kø-